

Acte Acadèmic de Graduació de la promoció 2010
UPF, 11 de desembre del 2010

Avui som al vostre acte de graduació, i és un moment especial que m'agrada estar compartint amb vosaltres. Es tracta d'una data intensa, un moment per a la celebració i el record després d'haver fet un esforç. Ha triomfat el treball i heu aconseguit una fita important. Ara, però, cal continuar.

Culmineu un cicle vital i n'afroteu un altre en el qual haureu de posar a prova tot el que heu après a les aules. Fins i tot haureu de sondejar millor qui sou vosaltres mateixos i cap a on voleu encaminar la vostra existència.

Sabeu que no serà fàcil. El món que us espera exhibeix les arestes de la inquietud i la incertesa. Estic segura que us preocupa la perspectiva. I malgrat que per primera vegada en molt de temps gairebé ningú no sap cap a on anem, teniu al davant el futur i la capacitat per contribuir activament a construir camí, a fer passos en la direcció escollida.

Com afrontar un horitzó així?

Aquesta pregunta probablement llisqui sobre la pell sensible que relliga aquest moment amb la vivència del demà i del dia després. Una pregunta per a la qual cadascun de vosaltres ha de ser capaç d'articular una resposta repleta d'enèrgica esperança. Una resposta vibrant i compromesa, que parli d'una cosa que avui tots hem de ser capaços d'invocar: responsabilitat.

Sí, responsabilitat cap als altres i cap a un mateix.

Responsabilitat cap a tot allò que depèn de nosaltres. No esperar que ens ho resolguin tot i aprendre a donar abans que a exigir.

Haureu de prendre decisions, perquè viure és decidir. I amb cada una d'aquestes decisions hi haurà assumptió de responsabilitat. Responsabilitat per ser lliures. Responsabilitat per exercir aquesta llibertat amb un compromís virtuós cap a un futur que ha de treure de vosaltres el millor que teniu. L'únic que de debò tenim és a nosaltres mateixos; per això l'esforç, la tenacitat i el treball seran imprescindibles per arribar allà on vulgueu.

És cert que no heu escollit el temps que us ha tocat viure, ni les circumstàncies globals que pesen sobre ell. És cert també que el món que teniu al davant l'han fet uns altres. Però a partir d'ara sou responsables també del que hi passi.

Precisament per això us ha preparat la Universitat: per saber vèncer la incertesa personal, professional o cívica amb la fortalesa íntima de les dones i homes que saben mirar amb dignitat el dia a dia que anireu obrint amb els vostres propis passos.

Molts anys enrere, Walter Benjamin va escriure una bella reflexió que va oferir als joves universitaris del seu temps. Hi apel·lava a la sinceritat dels sentiments que allotjaven i que generació rere generació sempre han estat els mateixos: amor a la veritat i lleialtat a la justícia.

Us demano que quan gireu la cantonada que separa la vida universitària que deixeu enrere per començar aquella que us anirà fent professionals del dret, del món de l'empresa i de les relacions laborals, no oblideu aquests sentiments.

Estimeu la veritat i sigueu lleials a la justícia. Lluiteu per les dues coses. No les maquilleu amb la indiferència ni amb l'apatia complaent cap a les mentides i les injustícies que habiten, malauradament, la nostra existència.

No accepteu, com deia Benjamin, que aquestes hagin de ser les conseqüències inevitables de l'experiència, del preu que cal pagar per les arrugues que va esculpint la vida madura.

Us desitjo tots els èxits. Gaudiu ara d'aquest moment merescut i continueu preparant-vos amb il·lusió per al futur.

Meritxell Batet